

OKTOBERREIS 2017

Stichting

CAPELLE A/D IJSSEL

K. v. K. nr: 24291902

TSJERKIND

Een jubileum! We maken de reis naar Wit-Rusland voor de 40ste keer. Hierbij een kleine terugblik hoe alles ook alweer is begonnen. In 1993 kwamen er 30 kinderen naar Capelle aan den IJssel om aan te sterken na de Tsjernobyl ramp. Deze kinderen verbleven voor tien weken in gastgezinnen. Ook bij Daan en Hannie Plandsoen waren kinderen te gast. Toen de kinderen weer thuis waren ontvingen Daan en Hannie na een tijd een brief met daarin een hulpkreet. De moeder van één van de meisjes (Vera) was ziek en had medicijnen nodig. Deze waren in Wit-Rusland niet verkrijgbaar. Het avontuur begon zo in 1997 toen Daan en Hannie Plandsoen, Jaap Verweij en Aat van Leeuwen de eerste hulpreis maakten naar Wit-Rusland. De nood bleek hoger dan alleen medicijnen en daarom is er een stichting opgericht en gaan we al 20 jaar naar Wit-Rusland. Omdat we dit niet ongemerkt voorbij wilden laten gaan hebben we er een feestelijke reis van gemaakt. Hoe? Dat leest u hieronder in ons verslag.

Maandag 9 oktober: Daan en Hannie Plandsoen, Aat van Leeuwen en Nanda Prins vertrekken om half 9 vanuit Capelle aan den IJssel met twee bussen en aanhangers afgeladen vol. Zij nemen ongeveer 350 bananendozen met kleding mee. Ook tafeltjes en stoeltjes vanuit een kleuterschool, fietsen, dekens, incontinentiemateriaal, speelgoed en tuingereedschap. De reis verloopt voorspoedig en na een overnachting in Berlijn en Pultusk in Polen komen we op 11 oktober om 12:00 uur aan bij de grens van Wit-Rusland. Daar stopt de voorspoedige reis. Probleem 1: ieder artikel moet een code hebben. Wij weten nergens van en deze vraag hebben we niet eerder gehad. Uiteindelijk komen er toch papieren voor ons beschikbaar maar omdat het zolang heeft geduurd is onze tijd verlopen en moeten we een nieuw "rondje" maken. Letterlijk! Gewoon de auto in door de grens naar buiten en weer naar binnen, opnieuw registreren. Weer aangekomen bij de balie wordt aangegeven dat we niet verzegeld kunnen worden waardoor we met een konvooi verder zouden moeten. Prima, geven wij aan. Volgende probleem,

het is te laat dus de politiebegeleiding komt pas de volgende dag. We moeten in de auto blijven slapen en mogen hier niet uit. Uiteindelijk, na **26 uur** mogen wij de grens over. **In Volkovisk** ontmoeten we onze nuchtere vrienden. Zij geven aan dat het een goede les is in geduld en dat Jona drie dagen in een walvis zat, dus waar hebben wij het over. We krijgen een lekkere maaltijd, gaan ons bed in en inderdaad zijn we de volgende dag het grootste deel van de frustratie kwijt. We beseffen weer waarvoor we gekomen zijn. Vanwege ons jubileum geven we 200 jongerenbijbels en 20 bijbels voor volwassenen cadeau. Deze bijbels hebben we allemaal voorzien van de tekst: God houdt van jou en onze namen.

Om half drie gaan we naar de kerk waar we een bijeenkomst hebben met invalide kinderen en hun familie. Het is lekker druk, er zijn ongeveer 120 mensen. Voor deze gelegenheid hebben we sketches ingestudeerd van verhalen uit de bijbel. Simson, Jona, de zaaier etc. D.m.v. een quiz kunnen de bezoekers raden welke bijbelverhalen wij uitbeelden. Als laatste verhaal spelen we de Ark van Noach waarbij de kinderen uit het publiek mee kunnen doen.

De meesten vinden het erg leuk en nemen als dier plaats in de ark.

I.v.m. ons jubileum hebben we ook pennen laten drukken met de tekst "God houdt van jou" in het Russisch. Hannie heeft hierbij een mooie uitleg gemaakt dat je deze tekst op drie manieren kunt lezen. GOD houdt van jou, God HOUDT van jou en God houdt van JOU. Zij heeft deze uitleg voorgelezen en iedereen krijgt een pen met de uitleg. Het is een geslaagde middag. 's Avonds gaan we eten in een heel klein huisje op het platteland bij Svetlana. Zij was vroeger kok dus we hebben goed gegeten van de verse producten die zijzelf verbouwt. **Zaterdag 14 oktober** We hebben een ontmoeting met de leiding van de instanties die we altijd bezoeken. Eerst een officieel gedeelte in de kerk met toespraken over en weer. Daarna kunnen we bijpraten aan een koffietafel. Onderling is het voor de leiding ook fijn om te zien dat zij niet de enige zijn die hulp nodig hebben. 's Middags hebben we een ontmoeting met de sponsorgezinnen. Ook hier voeren we de sketches op en delen we de meegegeven schoendozen uit. Alle sponsorouders ontvangen binnenkort weer een briefje met specifieke informatie over de kinderen. De kinderen van het **sanatorium** kunnen niet naar onze bijeenkomsten komen dus die brengen we zelf een bezoek en ook daar delen we bijbels en pennen uit.

Zondag splitsen we, Daan en Hannie gaan naar de kerk bij ds. Artsiukh en Aat en Nanda gaan naar de kerk van ds. Pavel. Daar gaat de preek over geduld. Hoe toepasselijk. 's Middags vertrekken we naar onze tweede verblijfsplaats in Wit-Rusland, **Dvoretz**. **Maandag 16 oktober** We gaan naar de plaatselijke supermarkt om 130 voedselpakketten te maken. Daarna beginnen we met het uitrijden van de pakketten. We komen bij oude, hele kleine hutjes op het platteland. Het was nu nog mooi weer, maar het is duidelijk dat het moeilijk gaat worden voor deze mensen om de strenge winter door te komen. In de hutjes is het erg verschillend. De één probeert er echt wat van te maken en heeft alles netjes opgeruimd. Bij de ander is het een stuk viezer en een rommel.

Maar iedereen is ontzettend blij ons te zien met een tas vol eten!

Bij de dokterspost is een nieuwe dokter. Tandarts Irina is blij met de boren. Ze heeft nog wel spiegeltjes, haken en een pincet nodig. Wilt u onze **wensenlijst** in de gaten houden? De actuele wensenlijst staat op de website: www.tsjerkind.com Daan en Hannie rijden 's middags nog pakketten uit. De weg is zeer slecht. Om half zeven worden we op school verwacht waar we eten. Daar laten we ook bijbels achter voor de Godsdienstles die op school wordt gegeven. Dinsdag rijden we de rest van onze pakketten uit waarbij we weer veel indrukken opdoen. We ontmoeten bijv. een man zonder handen die wel in zijn tuin staat te spitten waar hij o.a. knoflook verbouwt. 's Middags bezoeken we het ziekenhuis in Djatlova waar we een interview hebben met de plaatselijke krant. We bezoeken ook nog met een voedselpakket moeders die er alleen voorstaan. 's Avonds gaan we naar de kerk in Novaljenja. Er zijn maar negen mensen, vier zijn er ziek. Het is toch een feestdienst. We eten met ds. Alexander en zijn vrouw Marina.

De kerk bestaat 30 jaar en wij geven hen een wandbord van onze Dorpskerk in Capelle aan den IJssel. Alexander hangt hem gelijk op.

Woensdag 18 oktober vertrekken we weer richting huis. De terugreis loopt voorspoedig. We doen er twee uur en een kwartier over om de grens over te gaan naar Polen. Vrijdag aan het begin van de avond zijn we weer veilig thuis. Dank aan God, die deze reis weer mogelijk heeft gemaakt.

Wij danken u allen voor de bijdragen in goederen en geld. Dankzij u kunnen wij deze reizen maken. Wilt u ons ook het komend jaar weer steunen?

Stichting Tsjerkind wenst u gezegende Kerstdagen en een voorspoedig 2018